
Odbor za razvoj

2020/2255(INL)

11.10.2021

MIŠLJENJE

Odbora za razvoj

upućeno Odboru za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove

Politika i pravo zakonitih migracija
(2020/2255(INL))

Izvjestiteljica za mišljenje: Pierrette Herzberger-Fofana

(Inicijativa – članak 47. Poslovnika)

PA_INL

PRIJEDLOZI

Odbor za razvoj poziva Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

1. prima na znanje da je novi pakt o migracijama i azilu sveobuhvatni pokušaj suočavanja s europskim izazovima u području migracija, azila, integracije i upravljanja granicama; ponavlja da je potrebno riješiti vanjske izazove u pogledu migracija, kao što su politička nestabilnost, siromaštvo i nasilje; ističe da su oružani sukobi i klimatske promjene među glavnim pokretačima migracija; stoga potiče na to da se nastavi raditi na rješavanju temeljnih uzroka i pokretača migracija u zemlji podrijetla ili tranzita s pomoću pristupa utemeljenog na vrijednostima; naglašava da učinkovita razvojna suradnja može znatno smanjiti pokretače prisilnih i nezakonitih migracija i tako doprinijeti održivom, dugoročnom razvoju tih zemalja i njihovih naroda; napominje da Unija može učiniti više kako bi iskoristila pozitivne doprinose koje zakonita migracija može donijeti održivom razvoju i društvima u zemljama podrijetla i odredišnim zemljama, pri čemu je ključno definirati sigurne i zakonite načine migracije; poziva Komisiju da provede procjenu učinka novog pakta o migracijama i azilu s posebnim naglaskom na učinku tog pakta na zemlje u razvoju;
2. skreće pozornost na to da bi se „novi pakt o migracijama i azilu” trebao temeljiti na odgovornosti i solidarnosti stvaranjem odgovarajućeg sustava solidarnosti među državama članicama; poziva na to da se načelo zemlje prvog ulaska zamijeni fleksibilnijim mehanizmom; korisnicima međunarodne zaštite trebalo bi omogućiti slobodu kretanja u schengenskom prostoru;
3. podsjeća da se u članku 79. UFEU-a navodi da Unija razvija zajedničku politiku useljavanja čiji je cilj u svim fazama osigurati učinkovito upravljanje migracijskim tokovima, pravedno postupanje prema državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u državama članicama te sprečavanje nezakonitog useljavanja i trgovanja ljudima te jačanje mjera za njihovo suzbijanje te da se tim člankom ne dovodi u pitanje pravo država članica da odrede u kojem će opsegu prihvaćati državljane trećih zemalja koji dolaze u svrhu rada, bilo kao zaposlenici ili samozaposlene osobe; naglašava da migracija radne snage na razini Unije utječe na različite politike država članica u području tržišta rada i na sveukupno funkcioniranje unutarnjeg tržišta Unije; međutim, ističe da se pokazalo da prijenos znanja i vještina stečenih u inozemstvu ima konkretne razvojne koristi u zemljama podrijetla; smatra da dobro osmišljene politike zakonite migracije kojima se dobro upravlja mogu biti izvor inovacija i gospodarskog razvoja, od čega koristi imaju i zemlje podrijetla i zemlje domaćini; smatra da fragmentacija propisa o migraciji radne snage diljem Unije odvraća od uporabe zakonitih putova i stvara niska očekivanja u pogledu mogućnosti ponovnog ulaska te odvraća od kružnih migracija kao i putanja i jasnije osmišljenih oblika mobilnosti osoba koji imaju potencijalno korisne učinke na zemlje podrijetla u razvoju;
4. žali zbog nedostataka zakonitih načina migracije i fragmentacije zakonodavnog okvira Unije; izražava duboku zabrinutost zbog vrlo nesigurnih uvjeta i ograničenih mogućnosti koje se nude te napominje da nekoliko glavnih kategorija državljana trećih zemalja i dalje nije obuhvaćeno zakonodavnim odredbama;

5. naglašava da je potrebno uspostaviti kanale za migraciju radne snage za niskokvalificirane i srednje kvalificirane radnike te zajamčiti poštovanje i potpunu provedbu načela jednakog postupanja i nediskriminacije; smatra da gospodarstvo Unije ima koristi od njihove prisutnosti i napominje da je tijekom pandemije bolesti COVID-19 znatan doprinos državljana trećih zemalja tržištu rada postao još očitiji; žali zbog toga što se, bez obzira na razinu vještina na njihovu radnom mjestu, državljani trećih zemalja suočavaju s lošijim radnim uvjetima i preprekama u integraciji, uključujući diskriminaciju u pristupu zdravstvenoj skrbi i obrazovanju; primjećuje da su nesigurni i izrabljivački radni uvjeti često povezani s neregularnim statusom i poziva na brze i otvorene postupke regularizacije kojima će se poboljšati radni uvjeti i prava radnika;
6. pozdravlja revidiranu Direktivu o plavoj karti EU-a i bazu talenata EU-a koju je predložila Komisija kao mjeru za privlačenje globalnih talenata; naglašava da je potrebno pojednostaviti administrativne postupke za priznavanje kvalifikacija i stručnih vještina zakonitih migranata; podsjeća da su mjere za podupiranje poduzetničkih vještina mladih i žena ili za olakšavanje slanja i primanja novčanih doznaka još jedan od načina na koje migranti u inozemstvu mogu ulagati u svoju zemlju podrijetla;
7. poziva da se u partnerstva EU-a za privlačenje talenata uključe posebne mjere za mlade, kao što su studentske vize, stipendije i mogućnosti osposobljavanja za mlade niskokvalificirane radnike, kojima će se doprinijeti jačanju ljudskog kapitala u zemljama podrijetla i spriječiti izlaganje djece opasnim putovanjima i nasilju, zlostavljanju i iskorištavanju koje provode trgovci ljudima i krijumčari ljudi;
8. smatra da bi se trebao dovršiti projekt partnerstava EU-a za privlačenje talenata kako bi se stvorili i poboljšali zakoniti, sigurni i učinkoviti načini migracije te da bi se ta partnerstva trebala uvrstiti u okvir za promicanje migracije kao ključnog čimbenika održivog razvoja; poziva na to da ta partnerstva ne budu izravno ili neizravno uvjetovana drugim aspektima migracijskog programa, kao što su vraćanje, ponovni prihvati ili upravljanje granicama;
9. ističe da iseljavanje visokokvalificiranih građana može osiromašiti zemlje podrijetla jer gube ljudski kapital i obrazovanu radnu snagu („odljev mozgova”); naglašava da migracije imaju važnu i složenu ulogu u gospodarskom i društvenom razvoju i smatra da to uključuje nekoliko čimbenika koji pogoduju razvoju, posebno goleme financijske tokove koji proizlaze iz doznaka; smatra da je od presudne važnosti uključiti organizacije iz dijaspore u jačanje tih čimbenika i promicanje oblika socijalnih doznaka, kao što su širenje znanja i ideja te gospodarske i društvene razmjene; traži da se buduća partnerstva EU-a za privlačenje talenata posvete tom pitanju i da uzmu u obzir pouke iz nedavnih pilot-projekata EU-a o zakonitoj migraciji; smatra da bi se tim partnerstvima trebali podupirati obrazovni sustavi i sustavi strukovnog osposobljavanja u zemljama podrijetla i poboljšati razvoj vještina, ne samo u korist odredišne zemlje, te da je nužno zemljama podrijetla pružiti razvojnu pomoć u obrazovnom i zdravstvenom sektoru, kao i pomoć za bolje upravljanje i zaštitu ljudskih prava;
10. naglašava da će za izlazak iz faze pilot-projekta, što podrazumijeva povećanje broja

projekata i količine financijskih sredstava, biti potrebna trajna politička i financijska potpora država članica, kao i bliska suradnja s partnerskim zemljama kako bi se osiguralo da partnerstva EU-a za privlačenje talenata doista odražavaju zajedničke prioritete u pogledu mobilnosti i vještina te da nisu usmjerena samo na potrebe određinih zemalja; poziva na to da se u budućim partnerstvima EU-a za privlačenje talenata prevladaju nedostaci pilot-projekata te da se stoga: proširi opseg sudionika, trajanja i svrhe osposobljavanja, osiguraju bolja socijalna zaštita i radnička prava sudionika, poveća financiranje programa Erasmus+ i stvori više mogućnosti za akademske razmjene;

11. poziva Komisiju i države članice da definiraju „obrazovne koridore” kako bi se izbjeglicama i studentima iz zemalja u sukobu pružila prilika da nastave studirati u Uniji i da budu prihvaćeni na europskim sveučilištima;
12. podsjeća da je mobilnost već dugo ključna strategija prilagodbe za stanovništvo koje se suočava s gospodarskim, sigurnosnim i ekološkim pritiscima u svojim regijama podrijetla; ističe da su za rješavanje vanjske dimenzije zakonite migracije potrebne politike Unije kojima se potiče razvoj zakonitih i sigurnih načina migracije kako bi se promijenili, a ne spriječili migracijski trendovi, odnosno kako bi se radilo s njima, a ne protiv njih; ustraje u tome da pristup u kojem se naglasak stavlja na graničnu kontrolu i smanjenje dolazaka migranata u Europu prisiljava migrante da se okrenu opasnijim rutama, ali ih ne sprečava u njihovoj namjeri da krenu na putovanje; naglašava da se pokazalo da se upotrebom razvojne pomoći za suzbijanje migracija ne smanjuju stope migracije, već bi to moglo doprinijeti njihovom povećanju;
13. ističe da je pandemija bolesti COVID-19 otkrila važan doprinos radnika imigranata sa svim razinama vještina u ključnim sektorima kao što su zdravstvo i socijalna skrb, informacijske i komunikacijske tehnologije (IKT), logistika, poljoprivreda i građevinarstvo; poziva Uniju da razvije održiviju politiku u području zakonite migracije u suradnji s trećim zemljama i da zajamči sigurnu dvosmjernu migracijsku mobilnost, primjerice u svrhu zaposlenja, studiranja ili osposobljavanja, od koje bi koristile mogle imati i zemlje podrijetla i zemlje domaćini;
14. žali zbog kontinuirane i pretjerane usredotočenosti na odvratanje migracija u Uniju i smatra da to nije dovelo do odgovarajuće razine upravljanja fenomenom migracija i poštovanja temeljnih prava; ističe da je kratkoročno ili politički oportuno razmišljanje, koje se provodi s pomoću mjera za jačanje graničnih kontrola i smanjenje dolazaka migranata u Europu, dovelo do drastičnog smanjenja mogućnosti zakonite migracije te je prisililo migrante da se okrenu opasnijim rutama, odnosno nagnalo ih u ruke nemilosrdnih krijumčara migranata, što je više puta rezultiralo teškim kršenjem osnovnih ljudskih prava migranata; naglašava da bi se postupak na vanjskim granicama trebao smatrati samo mjerom u krajnjoj nuždi i da se ne bi trebao upotrebljavati automatski;
15. ističe da bi svi podnositelji zahtjeva za azil trebali imati pravo na pojedinačnu procjenu svojih zahtjeva i pravo na učinkovit pravni lijek kada se primjenjuju postupci na granici, uključujući i pravo na ostanak na državnom području do ishoda pravnog lijeka, a da pritom ne budu zadržani u pritvoru samo zbog toga što podliježu tim postupcima;

16. naglašava da pritvaranje ne bi smjelo biti dopušteno ako uvjeti pritvora nisu u skladu s očuvanjem ljudskog dostojanstva i da bi nevladine organizacije uvijek trebale moći pružati zdravstvenu i psihološku skrb te pristup tumačenju, pravnim informacijama i pomoći;
17. ističe da bi osobe kojima je potrebna međunarodna zaštita trebale moći doći u Uniju, a da pritom ne moraju pribjegavati uslugama krijumčara te poziva na poboljšanje zakonitih i sigurnih kanala za osobe kojima je potrebna međunarodna zaštita, kao što su programi preseljenja, humanitarne vize i humanitarni koridori;
18. naglašava da bi posebnu pozornost trebalo posvetiti ranjivim kategorijama, a posebno djeci, ženama i obiteljima; poziva na jačanje mehanizama za prihvat i zakonitih načina pristupa za ranjivu djecu i obitelji kojima je potrebna međunarodna zaštita tako da se prošire programi preseljenja izbjeglica, spajanja obitelji, sponzorstva zajednice i privatnih sponzorstava te humanitarnih viza;
19. ističe da je u radnom dokumentu radne skupine Europskog parlamenta za nadzor Frontexa iznesen zaključak o manjkavosti mehanizama te agencije za praćenje i ocjenu stanja u pogledu ljudskih prava te izvještavanje o njemu; potiče Upravni odbor Frontexa, Komisiju i države članice da bez odgode provedu preporuke radne skupine za nadzor Frontexa;
20. poziva na poduzimanje odgovarajućih međunarodnih napora na području izvršavanja zakonodavstva, u bliskoj suradnji s relevantnim lokalnim vladama te s UNHCR-om i Međunarodnom organizacijom za migracije, radi borbe protiv kriminalnih mreža krijumčara i trgovaca ljudima te kako bi se istodobno zajamčilo potpuno poštovanje ljudskih prava; naglašava da je u cilju održivog razvoja br. 10.7 utvrđena potreba za poboljšanjem međunarodne suradnje kako bi se stvorili zakoniti i uređeni načini migracije;
21. podsjeća da se Europskim konsenzusom o razvoju predviđa koordinirani, holistički i strukturirani pristup migracijama s obzirom na njegovu međusektorsku prirodu te smatra da su migracije jedno od ključnih područja na koje se odnosi usklađenost politika radi razvoja; u tom pogledu poziva na redovite procjene usklađenosti politika radi razvoja koje su u skladu s vanjskom migracijskom politikom, a koje doprinose poštovanju ljudskih prava, rodnoj ravnopravnosti i osnaživanju, iskorjenjivanju siromaštva i ljudskom razvoju;
22. žali zbog činjenice da je između 2014. i 2019. manje od 1 % rashoda Unije za azil i migracije namijenjeno za rashode za olakšavanje migracija i mobilnost, uključujući načine dobivanja zaštite i posebno putove u Uniju, dok je oko 13 % dodijeljeno za mjere za ograničavanje i smanjenje migracija; napominje da ne postoji dugoročna procjena posljedica koje bi mjere mogle imati na migracijske rute i sigurnosno stanje; poziva na odgovarajuću uporabu Instrumenta za susjedstvo, razvoj i međunarodnu suradnju – Globalna Europa suzbijanjem siromaštva, poticanjem gospodarskog rasta i omogućavanjem razvoja u trećim zemljama kako bi se doprinijelo rješavanju temeljnih uzroka migracija; podsjeća da Instrument za susjedstvo, razvoj i međunarodnu suradnju – Globalna Europa može u ograničenoj mjeri poduprijeti politike povezane s migracijama, iako to mora biti u skladu s načelom usklađenosti

politika radi održivog razvoja;

23. poziva na to da se znatan dio od 10 % rashoda namijenjenih za migracije dodijeli za razvoj i proširenje opcija u sklopu politike zakonite migracije, uključujući razvoj novih kanala za ulazak migranata u Uniju, podupiranje slobode kretanja unutar regija izvan Europe, podupiranje programa mobilnosti radne snage, promicanje programa mobilnosti u obrazovanju i studiranju, posebno putem proračunske linije dodijeljene za program Erasmus+, olakšavanje priznavanja stručnih kvalifikacija i podržavanje pilot-projekata u području zakonite migracije unutar trećih zemalja i u Uniji;
24. ističe da se evaluacija Instrumenta za susjedstvo, razvoj i međunarodnu suradnju – Globalna Europa mora provoditi u odnosu na stupanj ostvarenja ciljeva održivog razvoja, a ne koristiti se smanjenom migracijom kao pokazateljem uspjeha; u tom pogledu naglašava da se službena razvojna pomoć ne smije upotrebljavati za jačanje granica, poticanje deportacija i sprečavanje priljeva migranata u Uniju;
25. naglašava da bi Unija u svakom slučaju trebala izbjegavati korištenje razvojne politike kao instrumenta za upravljanje migracijskim tokovima i ističe da se razvojna potpora ne može uvjetovati sposobnošću ili spremnošću partnerskih zemalja da surađuju u migracijskim politikama Unije, među ostalim u prisilnom vraćanju svojih državljana ili upravljanju granicama, jer bi se time ugrozila pravna obveza Unije u pogledu usklađenosti politika radi razvoja i Europskog konsenzusa o razvoju te bi to bilo u suprotnosti s načelom učinkovitosti pomoći u pogledu odgovornosti zemalja; također podsjeća da se službena razvojna pomoć mora upotrebljavati u svoju primarnu svrhu, a to je iskorjenjivanje siromaštva, a ne za podupiranje upravljanja migracijama i kontrole nad njima ili za bilo koja druga djelovanja bez razvojnih ciljeva;
26. prima na znanje da su Uredbom o Instrumentu za susjedstvo, razvoj i međunarodnu suradnju – Globalna Europa predviđene srednjoročna i završna evaluacija te detaljno godišnje izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o tekućim aktivnostima, ostvarenim rezultatima, učinkovitosti kao i napretku u ostvarivanju tematskih ciljeva te uredbe; poziva Komisiju da razvije i provede preciznu metodologiju za praćenje 10 % rashoda namijenjenih za migracije i prisilno raseljavanje kako bi se učinkovito zajamčila odgovarajuća transparentnost i odgovornost u pogledu tih rashoda, kako je propisano tom uredbom;
27. ističe da je u definiranje i evaluaciju novih i postojećih strategija u području zakonite migracije potrebno uključiti sve relevantne dionike u Europi i partnerskim zemljama, među ostalim parlamente, nevladine organizacije, lokalne vlasti, privatni sektor, gradove i općine koji imaju ključnu ulogu u integraciji migranata; naglašava važnost strukturiranog dijaloga s neovisnim organizacijama civilnog društva, vjerskim subjektima i sindikatima koji imaju ključnu ulogu u partnerskim zemljama, među ostalim u rješavanju sukoba;
28. i dalje smatra da je od ključne važnosti izgraditi drugačiji i uravnotežen pristup u odnosima Unije i trećih zemalja na području migracija; poziva Uniju da teži formalnim sporazumima s partnerskim zemljama o migracijskoj mobilnosti, vraćanju i ponovnom prihvatu u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima i Ženevskom konvencijom o statusu izbjeglica; žali zbog toga što su se partnerstva

između Unije i trećih zemalja često upotrebljavala za eksternaliziranje upravljanja migracijama i zbog toga što je posebno usredotočenje na zaustavljanje migracijskih tokova dovelo do kontraproaktivnih učinaka na razvojne politike; naglašava da Unija i njezine države članice ne bi smjele sklapati sporazume o suradnji u području upravljanja granicama s trećim zemljama koje ne jamče poštovanje osnovnih standarda ljudskih prava; ističe da bi upravljanje migracijama trebalo biti usklađeno s drugim vanjskim djelovanjima Unije, da bi se njime trebala poštovati ljudska prava te da nitko ne bi smio biti zapostavljen, kako je navedeno u Programu održivog razvoja do 2030.;

29. pozdravlja Dijalog o migraciji i mobilnosti EU-a i Afrike, koji je usmjeren na migracije i mobilnost unutar Afrike i Unije; poziva na veću mobilnost između juga i sjevera i obrnuto u područjima obrazovanja, strukovnog osposobljavanja i akademskih razmjena; podsjeća kako bi trebalo olakšati mobilnost unutar regije i unutar kontinenta s obzirom na to da se većina migranata kreće unutar svoje regije i kontinenta podrijetla; poziva na to da se partnerstvom EU-a i Afrike i budućim sporazumom o partnerstvu OAKPD-EU pruži potpora mobilnosti osoba unutar regije i kontinenta u skladu s Afričkom poveljom o ljudskim pravima i Protokolom Afričke unije uz Ugovor o osnivanju Afričke ekonomske zajednice u vezi sa slobodnim kretanjem osoba, pravom boravka i pravom poslovnog nastana; poziva Komisiju i države članice da surađuju s afričkim partnerima s obzirom na to da je mobilnost unutar Afrike ključna za razvoj.

MIŠLJENJE MANJINE

Bernhard Zimniok

Novim paktom o migracijama i azilu Komisija pokušava legalizirati nezakonitu migraciju i obmanuti Europljane da vjeruju u to da je prijetnja nezakonite migracije nestala. Države članice moraju pronaći rješenja kojima će se omogućiti zaustavljanje nezakonite migracije i suradnja u pogledu povratne migracije velikog broja migranata koji predstavljaju kulturnu prijetnju i sigurnosni rizik za europske narode i stanovništvo. Pokušaji političke elite, zajedno s Komisijom, da legaliziraju nezakonitu migraciju neće smanjiti migracije u Europu, već će potaknuti daljnje i sve veće masovne migracije. To se čini protiv volje većine svih autohtonih naroda Europe. Komisija i politička elita država članica ignoriraju pravo europskih naroda na samoodređenje. Vanjska granica EU-a mora se osigurati, a osobe koje su neovlašteno ušle moraju se brzo zadržati i vratiti. Bilo kakav stvarni nedostatak radne snage nadoknađuje se s pomoću radne snage u državama članicama. Sve politike i mjere EU-a sada se moraju usmjeriti na zaustavljanje migracija i vraćanje svih nezakonitih migranata. 10 % sredstava EU-a koja Komisija trenutačno uglavnom izdvaja za olakšavanje migracija iz zemalja trećeg svijeta u Europu sada se moraju koristiti kako bi se osigurala povratna migracija iz Europe.

INFORMACIJE O USVAJANJU U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE

Datum usvajanja	27.9.2021
Rezultat konačnog glasovanja	+: 14 -: 11 0: 1
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Norbert Neuser, Janina Ochojska, Jan-Christoph Oetjen, Michèle Rivasi, Christian Sagartz, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimniok
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Evin Incir, Patrizia Toia
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 209. st. 7.	Elisabetta Gualmini

POIMENIČNO KONAČNO GLASOVANJE U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE

14	+
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Janina Ochojska
Renew	Catherine Chabaud, Charles Goerens, Jan-Christoph Oetjen, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Elisabetta Gualmini, Evin Incir, Pierfrancesco Majorino, Patrizia Toia
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Michèle Rivasi

11	-
ECR	Ryszard Czarnecki, Beata Kempa
ID	Dominique Bilde, Gianna Gancia, Bernhard Zimniok
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Christian Sagartz, Tomas Tobé

1	0
S&D	Norbert Neuser

Korišteni znakovi:

+ : za

- : protiv

0 : suzdržani